Paulus <Diaconus> [Editor]; Surgant, Johann Ulrich [Editor]: Homiliarius doctorum de tempore et de sanctis a Paulo Diacono collectus
Basel: Nicolaus Kesler, 1498 Seite 451

De Apostolis

sti auro decorata. O sors bona: que elegit discipu-
lum vt integra ꝑmansisset corona gemmaꝝ: q2 iu-
das solus pepēdit in laqueo. Ecce duodecima ve-
stris oculis fulget picta corona: de cuius aspectu
vt vis afflata scintillis fulget ꝯgregatio vr̄a. Ubi
est ille vas electionis? Claudat coronā pietatis et
lapidem euāgelij toto mundo tonantis. Bonus
vltimus: quē elegit primus ⁊ nouissimus. Sau-
lus durus: paulus factus est mansuetus: quibus
tornulis aurificis iste est lapis aptatus? Testantꝛ
fundamenta carceris nocte cōmota reorū vincu-
la soluta optioni data gratia ⁊ apostoli ꝓbata co-
rona. Pedes eius erant in neruo: et gressus eius
in celo: dicebat per carceris tenebras canticū no-
uum: vt vltimo neruo cordaruz tredecim cithare
lectoꝝ: cantet vobis leticiā sempiternā apostolica
corona sanctoꝝ. Tu autē.

In vigilia Apl'oꝝ. Joh. xv.

In illo tempore. Di-

xit iesus discipulis suis. Ego sum vitis vera
⁊ pater meus agricola est. Et reł. Omeł. bea-
ti Augustini epi.

Iste locus euāgelicus frēs vbi se dn̄s dicit vitem
⁊ discipulos palmites: ꝭm hoc dicit q̄d est caput
ecclesie: nosq3 mēbra eius mediator dei ⁊ hominū
homo xp̄s iesus. Unius quippe nature sunt: vitis
⁊ palmites. Propter quod cū esset deus cuius na-
ture nō sumus: factus est homo: vt in illo esset vi-
tis humana natura: cuius et nos hoīes palmites
esse possemus. Quid ergo est ego sum vitis vera?
Nunq̄d vt adderet vera: hoc ad eam retulit vnde
ista similitudo tracta est? Sic em̄ dicitꝛ vitis per
similitudinē: nō per ꝓprietatē: queādmodū dicitꝛ
ouis: agnus: leo: petra: lapis angularꝭ: ⁊ cetera hu-
iusmodi que magis ip̄a sunt vera ex q̄bus dicuntꝛ
iste similitudines: nō ꝓprietates. Sed cum dicit:
Ego sum vitis vera: ab illa vtiq3 se discernit cui di-
[..]iere. 2. citur. Quō cōuersa es in amaritudinē vitis aliene
Nā quo pacto est vitis vera que expectata est vt fa-
Tex. ceret vuam ⁊ fecit spinas? ¶ Ego sum inquit vi-
tis vera ⁊ pater meus agricola est. Oēm palmitē
in me nō ferentē fructū tollet eum: ⁊ oēm qui fert
fructū purgabit eū: vt fructū plus afferat. Nunq̄d
vnū sunt agricola ⁊ vitis? Scd̄m hoc ergo xp̄s vi-
tis ꝭm q̄d ait: pater maior me est ꝭm id aūt q̄d ait
ego ⁊ pater vnū sumus ⁊ ip̄e agricola est: nec tales
q̄les sunt q̄ extrinsecus oꝑando exhibent ministe-
riū: sed talis vt det etiā intrinsecus incremētum.
Nā neq3 qui plātat est aliq̄d neq3 q̄ rigat: sed q̄ in-
crementū dat deus. Sed vtiq3 deus est xp̄us: q2
deus erat verbū. Unde ⁊ ip̄e ⁊ pater vnū sunt. Et
si verbū caro factū est q̄d nō erat: manet q̄d erat.
Deniq3 cū de patre tanq̄3 de agricola dixisset ꝙ in-
fructuosos palmites tollat: fructuosos āt purget
vt fructū plus afferāt: cōtinuo etiā seip̄m mūda-
Tex. torē palmitū oñdens. ¶ Jam vos inq̄t mūdi estis
ꝓpter sermonē quē locutus sum vobis. Ecce ⁊ ip̄e
mūdator est palmitū q̄d est agricole nō vitis offi-
ciū: qui etiā palmites oꝑarios suos facit. Nā et si
nō dant incrementū impēdūt tñ aliq̄d adiumen-
tum: sed nō de suo: q2 sine me inq̄t nihil potestis
facere. Audi etiā ip̄os cōfitentes. Quid aūt est ap-
pollo. Quid aūt paulus? Ministri ꝑ quos credi-
distis: ⁊ vnicuiq3 sicut dn̄s dedit. Ego plātaui ap-
pollo rigauit. Et hoc ergo sicut vnicuiq3 dn̄s de- 1. Coꝝ. 3.
dit. Non itaq3 de suo. Jam vero quod sequitꝛ: sed
deus incrementū dedit: nō per illos sed per seip̄m
facit. Excedit hoc humanā humilitatē: excedit an-
gelicā sublimitatē: nec oīno ꝑtinet nisi ad agrico-
lam trinitatē. Jam vos mundi estis. Mundi sc3
atq3 mundādi. Neq3 em̄ nisi mūdi essent fructū
ferre potuissent: ⁊ tamē omne q̄d fert fructū pur-
gat agricola vt fructū plus afferat. Fert fructū q2
mūdus est: atq3 vt plus afferat purgatur adhuc.
Quis em̄ est in hac vita sic mundus: vt nō sit ma-
gis magisq3 mundādus? Ubi si dixerimus quia
pctm̄ nō habemus: nos ip̄os seducimus ⁊ veritas
in nobis nō est. Si autē cōfessi fuerimus peccata
nr̄a fidelis est ⁊ iustus: qui dimittat nobis pecca-
ta: ⁊ mūdet nos ab omi iniq̄tate. Mundet itaq3
mūdos hoc est fructuosos vt tāto sint fructuosio-
res: q̄nto fuerint mūdiores. ¶ Jaz vos mūdi estis Tex.
ꝓpter verbū q̄d locutus sum vobis. Quare nō ait
Mūdi estis ꝓpter baptismū quo abluti estis: sed
ait: ꝓpter verbū q̄d locutus sum vobis: nisi q2 ⁊ in
aqua verbū mundat? Detrahe verbū: ⁊ q̄d est aq̄
nisi aqua? Accedit verbū ad elemētū: ⁊ fit sacr̄m
etiā ip̄m tanq̄3 visibile verbū. Nam hoc vtiq3 di-
xerat q̄n pedes discipulis lauit. Qui lotus est non Joh. 15.
indiget vt lauet: sed est mundus totus. Unde ista
tāta virtus aque vt corpus tangat ⁊ cor abluat: ni-
si faciēte verbo nō q2 dicitꝛ: sed q2 creditꝛ. Nam et
in ip̄o verbo alius est sonus trāsiens: alia virtus
manēs. Hoc est verbū fidei q̄d p̄dicamus ait apo-
stolus. Quia si ꝯfessus fueris in ore tuo q2 dn̄s est 1. Joh. 4.
iesus: ⁊ credideris in corde tuo q2 deus suscitauit
euz a mortuis saluus eris. Corde em̄ creditꝛ ad iu-
sticiā: ore aūt cōfessio fit ad salutē. Unde ⁊ in acti-
bus apl'oꝝ legitꝛ. Fide mundās corda eoꝝ. Et in
ep̄la sua beatus petrus. Sic ⁊ vos inquit saluos Act. 15.
facit baptisma: nō carnis depositio sordiū: sed con- 1. Pet. 3.
scientie bone interrogatio. Hoc est verbū fidei q̄d
p̄dicamus: quo sine dubio vt mūdare possit: cōse-
cratꝛ ⁊ baptismus. Christus quippe nobiscū vitis
cū patre agricola dilexit ecc'iam: ⁊ seip̄m tradidit
ꝓ ea. Lege apl'm ⁊ vide q̄d adiūgat. Ut eā sancti- Eph. 5.
ficaret inquit mundās eā lauacro aque in verbo.
Mundatio igitꝛ nequaq̄3 fluxo ⁊ labili tribueretꝛ
elemento: nisi adderetꝛ in verbo. Hoc verbū fidei
tantū valet in ecclesia dei vt per ip̄am credentē: be-
nedicentē: tangentē: etiā tantillū mundet infantē
q̄3uis nondū valentē corde credere ad iusticiā: ore
confiteri ad salutē. Totū hoc fit per verbū: de quo
dn̄s ait. Jam vos mūdi estis ꝓpter verbū: quod
locutus suz vobis. ¶ Manete inquit in me: ⁊ ego Tex.
in vobis. Nō eo modo illi in ip̄o sicut ip̄e in illis:
vtrūq3 em̄ prodest: nō ipsi sed illis. Ita sunt quip-
pe in vite palmites: vt viti nō conferāt sed inde ac-
cipiant vt viuāt. Ita vero vitis est in palmitibus
vt vitale alimentū subministret eis: nō sumat ab
eis: ac per hoc ⁊ manentē in se habere xp̄m ⁊ mane-
re in christo: discipulis prodest vtrumq3: non chri-
sto. Nā preciso palmite: potest de viua radice ali-
us pullulare: qui autē precisus est: sine radice nō
potest viuere. Deniq3 adiūgit et dicit. ¶ Sicut pal- Tex.
mes non potest ferre fructū a semetipso nisi man-
serit in vite: sic nec vos nisi in me manseritis.
Magna gratie commendatio fratres mei. Cor-
da instruit humilium: ora obstruit superborum.
Ecce cui si audent respondeant: qui ignorantes

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0451
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG